

Sygn. akt II W 826/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Olszowiec

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Kłysik

po rozpoznaniu w dniach 20 maja i 17 czerwca 2016r. sprawy **J. F. (1)**, urodz. (...) w P., syna A. i J. z domu P.

obwinionego o to, że:

w dniu 22 kwietnia 2015r. o godz. 7:30 w K. na ul. (...) kierując samochodem marki A. o nr rej. (...) (...)przekroczył w obszarze zabudowanym dozwolona prędkość o 27 km/h jadąc z prędkością 77 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a kw.

1. obwinionego J. F. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92a kw. wymierza mu karę 200 (dwustu) złotych grzywny,
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt II W 826/15

UZASADNIENIE

W dniu 22 kwietnia 2015r. około godziny 7:30 funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w P. st. sierż. J. W. oraz sierż. sztab. R. Z. (1) dokonywali kontroli prędkości pojazdów na ulicy (...) w K.. Była to kontrola statyczna – policjanci znajdowali się na wysokości numeru 61 ulicy (...) i kontroli prędkości pojazdów dokonywali przy pomocy laserowego miernika prędkości (...) 20-20 100LR. Ulica (...) w K. na kontrolowanym odcinku znajduje się w obrębie terenu zabudowanego i obowiązuje na niej ograniczenie prędkości pojazdów do 50 km/h (notatka urzędowa k. 1, świadectwo legalizacji miernika k. 3, zeznania R. Z. k. 6 i 21, J. J. - (...) k. 20-21).

W tym czasie samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) (...)od strony P. w kierunku Ł. jechał J. F. (1) kierując wymienionym pojazdem. Wraz z nim jechała jego matka, J. F. (2) (wyjaśnienia obwinionego k. 20, notatka urzędowa k. 1).

J. F. (1) przystąpił do wyprzedzania pojazdu jadącego przed nim. Wówczas funkcjonariusze policji z odległości 243 metrów, używając wyżej wskazanego laserowego miernika prędkości, zmierzili prędkość pojazdu kierowanego przez J. F. (1). Wynosiła ona 77 km/h, a więc przekraczała o 27 km/h prędkość dozwoloną administracyjnie na tym odcinku (notatka urzędowa, zeznania R. Z. k. 6 i 21, J. J. - (...) k. 20-21). Został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, okazano mu wynik pomiaru i poinformowano, iż za stwierdzone wykroczenie drogowe zostanie ukarany mandatem karnym w kwocie 200 złotych oraz 4 punktami karnymi. J. F. (1) odmówił przyjęcia mandatu twierdząc, że nie poruszał się z prędkością wskazaną przez miernik (wyjaśnienia obwinionego k. 20, zeznania R. Z. k. 6 i 21, J. J. - (...) k. 20-21).

Do sądu został więc skierowany wniosek o ukaranie J. F. (1).

Obwiniony **J. F. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tego dnia jechał z mamą przez K. ulicą (...) w kierunku Ł.. Po zapaleniu się zielonego światła ruszyli ze skrzyżowania. Przed nim jechało kilka samochodów, w tym samochód marki T., który jechał bardzo wolno. Inne jadące przed nim samochody oddaliły się, natomiast on wyprzedził samochód marki T. i dojechał do tych samochodów, po czym jechali w kolumnie. W pewnym momencie został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej, a policjant pokazał mu na mierniku prędkość jego pojazdu oraz odległość z jakiej dokonywany był pomiar. Nie zgodził się ze wskazaniem miernika co do prędkości jego pojazdu i nie przyjął mandatu karnego (wyjaśnienia obwinionego k. 20).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, dał natomiast wiarę zeznaniom funkcjonariuszy policji J. J. - (...) i R. Z.. Z wyjaśnień obwinionego wynika, że policjanci okazali mu na mierniku zmierzoną prędkość poruszania się kierowanego przez niego samochodu i że była to prędkość 77 km/h. Oznacza to, że zarzuca im wadliwy pomiar albo nawet działanie w celu umyślnego wprowadzenia go w błąd co do wyniku pomiaru. Zebrany materiał dowodowy nie wskazuje jednak ani na jedno ani na drugie. Przede wszystkim funkcjonariusze policji nie mieli żadnego powodu, by fałszywie pomawiać obwinionego o popełnienie wykroczenia. Ich zeznania są konsekwentne, logiczne, spójne. Postępowanie dowodowe nie dało też podstaw do przyjęcia, iż popełnili oni błąd przy pomiarze, co mogłoby skutkować przekłamanym wynikiem pomiaru prędkości samochodu obwinionego. Do akt sprawy została załączona instrukcja obsługi przedmiotowego miernika i sąd nie stwierdził, by miernik ten użyty został w sposób sprzeczny z tą instrukcją. Obwiniony podnosił, że urządzenie to jest bardzo precyzyjne w pomiarze ale pod warunkiem, że jest umieszczone na statywie. Nic takiego z instrukcji nie wynika, a instrukcja wskazuje jedynie na możliwość opcjonalnego montażu miernika z tripodem bądź monopodem. Policjanci opisali w jaki sposób dokonali pomiaru prędkości samochodu obwinionego, że pomiar ten nastąpił z odległości 243 metrów a wyświetlony na mierniku i okazany obwinionemu czas 30 sekund to nie długość wykonywania pomiaru ale czas od dokonania pomiaru do okazania go kierującemu. I tak to też wynika z załączonej instrukcji. Instrukcja na stronie 4 wskazuje nadto, że zasięg pomiaru wynosi do 1000 metrów. Reasumując brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego, że pomiar wykonany przez policjantów był wadliwy, nieprecyzyjny czy też celowo nierzetelny.

Obwiniony J. F. (1) swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję wykroczenia z art. 92a kw. Kierując samochodem osobowym marki A. przekroczył w obszarze zabudowanym dozwoloną prędkość 50 km/h jadąc z prędkością 77 km/h. Stosownie do art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym dozwolona prędkość pojazdu w obszarze zabudowanym w godzinach 5:00 – 23:00 wynosi 50 km/h.

Obwiniony działał umyślnie, gdyż przekraczając dozwoloną prędkość o ponad 50 procent podczas wyprzedzania musiał zdawać sobie z tego sprawę i chciał tego skoro wyprzedzał.

Obwinionemu można przypisać winę w czasie czynu. Jest on osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę.

Wymierzając obwinionemu karę sąd miał na uwadze stopień naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym – to, że przekroczył dozwoloną prędkość o 27 km/h. Dlatego też sąd uznał karę 200 złotych grzywny za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpw. Wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania wynosi 100 złotych i wynika z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2001r. Nr 118, poz. 1269). Nadto należało zasądzić opłatę w kwocie 30 złotych od orzeczonej kary stosownie do art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.